

SON İLKBAHAR AKŞAMI - GÜLÜŞLERDE SAKLI YAZ

Mustafa Berke ŞİMŞEKLER

SAYDAM DUVARLAR

İlkbaharın gelişi ile çiçeklenirler,
Artık erimiş buzların altında yeşil
filizler.
Mavi ve üstünde reçel lekesi olan
çocuklar,
Yeni açılmış tomurcuk gibi,
gülümsemişler.
Yere düşen gökyüzü parçaları nur gibi
inmiş gözlerine,
Beni sınıfta nurlarıyla sanki kör
etmişler.
Rüzgarla el ele tutuşan uçşturdukları
uçurtmalar,
Renkli rüyalarıyla çocuklar, bisiklet zilleriyle İLKİYAR'ın bilim otobüsünü selamlar.

Renkli rüyası olan bir çocuğun adı da Gökhan, ilkbaharın ilk ışığı gibi sınıfta belirdi,
sürekli gözlüğünü kırmış, keza onun ufkunu taşıyabilecek gözlük daha üretilmiş miydi?

Her sorusunda gözünün içine baktı, bilgi
dağarcığı ile seni şaşırttı. Çünkü o
kitapları arkadaşı yapmış, bilgileri ile seni
bile şaşırtmıştı. Kimse bazen senin ne
dediğini anlamazdı, basitleştirmek
isterken Gökhan arkadaşlarına anlatırdı.
Gökhan'ın düşleri, gökyüzündeki
rengarenk bulutlar gibiydi –
Bir anı pamuk gibi yumuşak, bir anı
fırtına gibi coşkulu.

O, sınıfta otururken bile, hayalleriyle
okulu bir kütüphaneye dönüştürürdü. Kitaplardan öğrendiği her şeyi, arkadaşlarının
aklına bir çiçek bahçesi gibi dikerdi. Gözlüğü kırılrsa da bilime bakışı asla kırılmazdı.

YILDIZLARI YAKALAMAK

Zaman, çocukların arka bahçede
koştığı andır belki,
Öyle bir geçer zaman, ki,
Sahildeki kumlar gibi akar o
zaman,
Tıpkı ilkbaharın yaz'a gelişinin
sürati.

Okula ellerinde etkinlikler ve
kitaplarla geldi abi ve ablaları,
yıldızları gözlemlemek için.
Fazlacana yıldız vardı sınıflarda,
birisi kıvılcım gibi inat eder pes
etmez, diğeri sabah yıldızı gibi
sessizce ışıldar.

ÇOBAN YILDIZI

Bir de çoban yıldızları olur
sessizliğinin ardında şiirler yatar.
Sevgiyle uyanır bütün bu yıldızlar.
Kıvılcımın kalmadığı yerde bir umut
olan parlaklık denir o sevgiye, ilaç gibi
gelir. Umutsuzluk olmasın, aksine
inansınlar kendilerine ki bir yıldız
kaysın. Bence ancak sevgi ve bilim
köprüsüyle inşaa edilir dünya ile
barışın arası, ucunda da işini severek
yapan insanlar ve küçücük ellerinden
çok çok daha büyük hayalleri olup
büyük sözler veren yıldızlar.

Çocukların elinden tutan ve pes etmemeyi öğreten bir avuç abi abla. Robot deneyinde
robotun komik dansını taklit etmeye çalışan enerji dolu güzel Anadolu çocukları,
hepsi birbiriyle omuz omuza izlerken senin deneyini,
sen de onları izlersin gözünü onlara bırakırsın,
onlar seni hayran bırakıyor kendilerine bu kadar meraklı yıldızların astronot olunca,
gelecekte pes etmedikçe keşfetmeyeceği gezegen olamaz diye.

ILGAZ ANADOLU'NUN, ÇANKIRI ANADOLU'NUN

İlgaz'ın karında kayardı çocuklar,
yamaca koşarak kar topu yapar.
Çankırı'da bir çocuk, ahşap ve dede
yadigarı o evinin kapısından okula koşar.
Bir anda İLKİYAR belirir,
artık sadece oyunlar değil,
İlgaz'ın beyaz örtüsündeki kristalin
mikroskop altında su moleküllerinin
geometrisini gösterir.
O dede yadigarı evin kapısı da artık bir
deney masasına dönüşmüştü. İLKİYAR'ın
getirdiği mikroskop, ahşap kapıdan ve

kapılardan daha ilerisini gösteriyordu.

Çocuklara bilimi sevdireliyordu.

Ama gidiyoruz diye de üzülmez hiç biri.

Veda etmeyi bilmez bu çocukların asla aklından çıkmayacak onca anı,
ve projedeki birikim nihayetinde bırakır Berke abisinin onlara verdiği tavsiyeleri
akıllarında.

Endişeye veya ümitsizliğe ne gerek var ki?

Bir kitap bırakıyoruz
sende,
Artık yeni ışık
kaynağın, her
sayfasında bir anlam.
Her harfi bir deney,
Her noktası bir çocuk
gözü kadar
işlenmemiş saflıkta.

Bilim çocuklarla
aslında düşen bir
yaprak,
Mikroskopla
baktığında
gördüğümüz gibi.

EVRENİ SARAN YAPRAK

Göreceksin de, o yaprak tüm evreni sarmış. Çünkü, attığın her kar topu şimdi bir gezegen oldu,

Buz kristalleri, Samanyolu'na dönüştü.

Çocuklara bıraktığımız kitapların içine birer tohum koyduk.

Okudukça filizlenecek, büyüyünce ağaç ve yıldız olacak, bir yıldız gibi kayacak.

HER YARDIM, BİR KİTAPLIK,
HER KİTAPLIK, SONSUZ BİR UMUT.

"Bence Bilim,
sevgiyle sulanan
en uzun ağaçtır ki;
hem kökleri barışa,
hem dalları
yıldızlara uzanır."

"Gidin çocuklar,
gelecekte siz
anlatacaksınız:
Newton'un elmasıyla
Kar topunu,
Mendeleyev'in
tablosuyla ahşabı.

Bir dünyadır unutmayın bir kitap,
Sizin **SÖZ**lerinizle dünyamız yeşerecek..."

Mustafa Berke Şimşekler
BÖTE 2